

ביה, א' ראש השנה תשמ"ג (17.9.82) מס' 740

הד

קבוצת
עלויות

הגליוע

ל ח ב ר י ם ,

שני שמות לראש השנה. "יום הזכרון" - בלשון התורה ו"ראש השנה" - בתלמוד

ובלשוננו.

משמעות כפולה לחג אחד. בעוד ש"יום הזכרון" מעורר למחשבות, לחשבון הנפש, להפקת לקחים. מוליך אותנו "ראש השנה" לתקופה חדשה, לפתיחת דף חדש של מעשים, לתקווה שיהיה טוב יותר. אפשר לומר גם, שיום הזכרון מתיחס אל: "תכלה שנה וקללותיה" וראש השנה: "תחל שנה וברכותיה".

ובברכת שנה טובה ומבורכת שנת שלום בארץ, אנו פותחים את הגליון.

ומה בתוכן:

על משמעות ר"ה ו"יוה"כ מתוך מעינות, מביאה מלכה ס.

אורה נפרדת משנת תשמ"ב. בסקירה קצרה.

תמה עוד שנה של חופש ומן הראוי לראיין את אברהם קאופמן לאחר שנות פעילות מרובות.

אשר קרה למשפ' מרזל בחופש בירושלים, מספרת חיה.

יחי שמעה ורשמה מפי ילדי כתיב-ג את הקורות אותם בחופש הגדול.

רותי לנדאו מספרת על שנת לימודים באורנים.

רינה לופסקי מבהירה בקצרה מהו "רפוי בעסוק" לאחר סיום 3 שנות למוד.

רעיה מתרעמת על מה שנעשה בבריכת השחיה. על כך במאמה: "קיללת הבריכה".

מרים ביאלה מעוררת למחשבות בשירה - "למלכה".

הדסה ווייס היא מורה לציור ולאומנות. על אופי הלימודים ומה שמסביב בכתבה.

לעזרת מלכישוע נחלץ היים פרלשטיין. מעט מעבודתו במאמרו "מדריך משקי במלכישוע".

"פינת חי מתחדשת" - אליעזר ומנחם מספרים מהנעשה שם.

על ספרית הילדים מספרת נינה.

וחתמת את העלון ולה בהרהורים לקראת הימים הנוראים.

תקוחנו לשנה פוריה ומהנה.

ה מ ע ר כ ת .

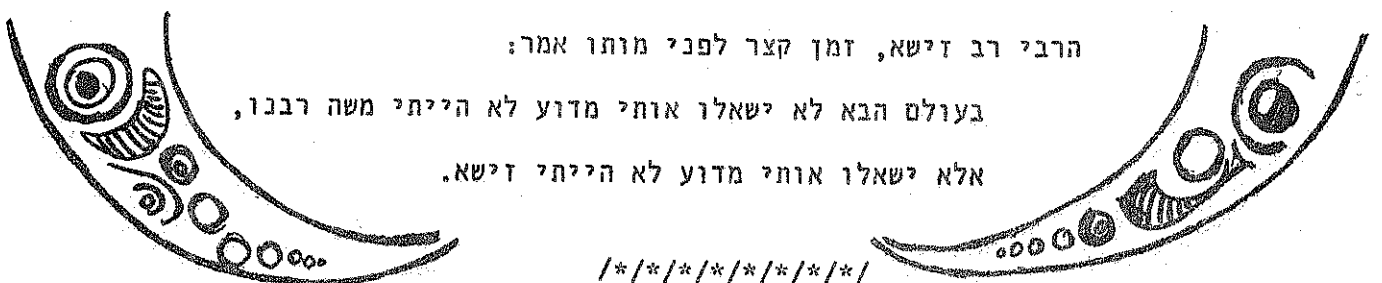
/**/**/**/**/**/**/**/**

הרבי רב זישא, זמן קצר לפני מותו אמר:

בעולם הבא לא ישאלו אותי מדוע לא הייתי משה רבנו,

אלא ישאלו אותי מדוע לא הייתי זישא.

/**/**/**/**/**/**/**/**

"מלוך על כל העולם כולו בכבודך"

=====

ר"ה ויוה"כ שונים באופים משאר החגים. הם אינם חגי עליה לרגל. אינם קשורים לעונות השנה ולא למאורע הסטורי, זכר ליציאת מצרים.

ר"ה הנו חג אוניברסלי, חג שיתחם בעתיד לבוא, אם לא כיום, לכל עמי תבל. הוא אינו מיועד דוקא לחזרה בתשובה ולעזיבת העוון אלא במקורו הוא חג שבו ממליכים אנו את ה' מדי שנה בשנה. ולא רק עלינו בלבד אלא על כל הגויים: "מלוך על כל העולם כולו בכבודך..."

"ייכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בוך..."

אך ברור שבראש וראשונה הוא מלך על ישראל, דיין העולם, אך דן ראשונה את בניו. אב המון גויים אך בניו הם בני אברהם יצחק ויעקב.

וביום שכזה אמרו חכמינו (ספרי בהעלותך) "המליכהו עליך תחילה ואח"כ בקש רחמים מלפניו כדי שתזכר לו, ובמה? בשופר של חרות".

ומתוך כך, מיראת הכבוד והרוממות כלפי בורא העולם, מלך המלכים שופט כל הארץ, דיין כל האנשים. ומתוך התבוננות במעשהו אנו מגיעים לחזרה בתשובה - לחזרה אל ה', לעזיבת העוון והחטא. ואכן שני ימי ר"ה הנם הימים הראשונים של עשרת ימי התשובה, המסתימים ביוהכ"פ.

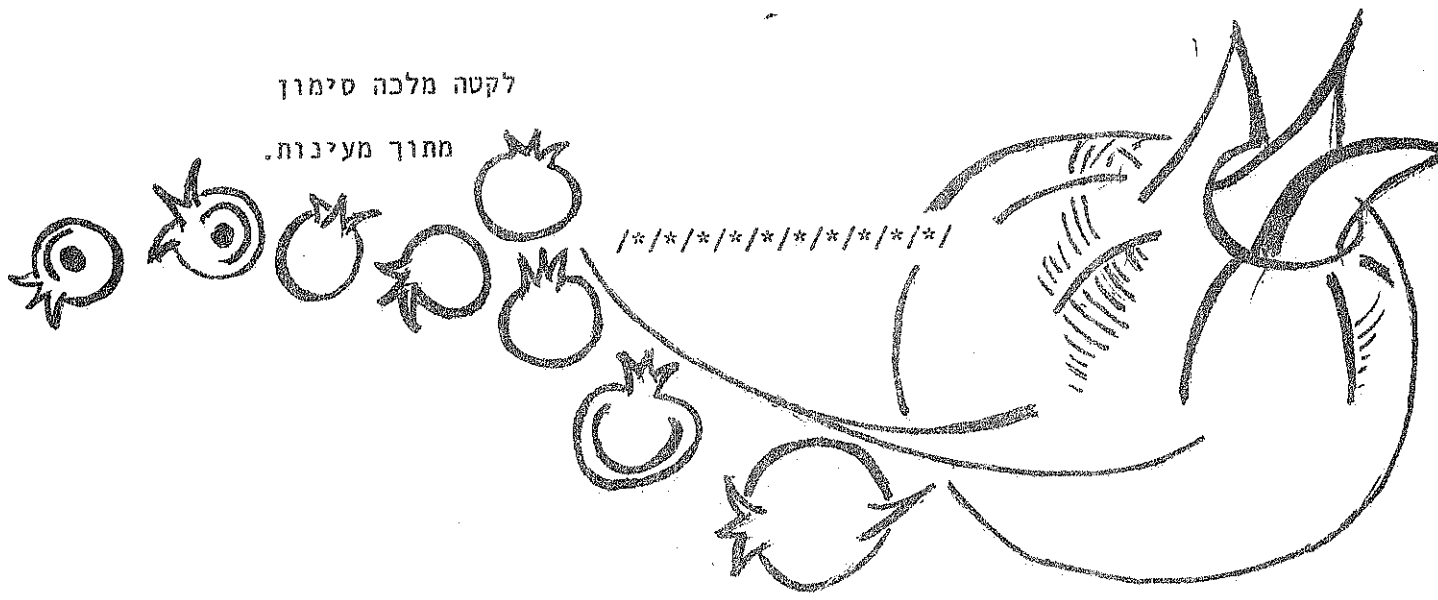
ביוהכ"פ עומד כל אדם ועושה חשבון נפש, על מעשיו בעבר, בהווה ואף מקבל על העתיד. ביום שכזה, ביום בו עומד כל אחד ואחד בינו לבין עצמו - אין הוא יכול לעלות לרגל. אין הוא יכול לחוג ולקיים את החג, ע"י מצוות מעשיות הדורשות המון רב, צבור גדול המשתתף בשמחה בעשית מצוה. להפך, ביום זה עליו להיות מנוע מקיום דברים שיסיטו אותו מחשבון הנפש. ביום זה חלות עליו 5 ענויי גוף - חמשה מעשים פשוטים, רגילים ויום יומיים שיפריעו לו בהתייחדות הזאת.

ולאחר שקבל עליו את זרכו בעתיד, כיצד יבקש סליחה ומחילה? מי הראשון שלמד בני אדם את פשר הסליחה?

בספר אליהו זוטא א' נאמר: דוד יודע, שעמיד בית המקדש להיחרב, וקרבתו בטלים בעוונותיהם של ישראל, והיה מצטער על ישראל ואומר: בשעה והצרות באות על ישראל מי יכפר עליהם? אמר לו הקב"ה: דוד, אל תצטער, שכבר גליתי סדרי סליחה ואמרתי לו: (למשה) בשעה שהצרות באות על ישראל יעמדו לפני באגודה אחת ויאמרו לפני סדרי סליחה ואני עונה אותם. והיכן גלה אותם?

אמר ר' יוחנן: "ויעבור ה' על פניו ויקרא" מלמד שירד הקב"ה מערפל שלו, כשליח צבור שמתעטף בטלתו ועובר לפני התיבה וגלה לי סדרי סליחה".

ומהן סדרי הסליחה? שלוש עשרה המדות.

ע ל ה ב ר א ה ו מ ב ר י א י ם
=====

ראיון עם אברהם קאופמן

"ירוטציה" היא שיטה מקובלת בקבוץ לאיוש תפקידים עפי"ר, משך הזמן הוא שנתיים. חריג, בענין זה, הוא אברהם קאופמן, המטפל בעניני הבראה מזה 19 שנה ועדיין כוחו עמו להמשיך בתפקיד. מופתעים מיכולתו "למשוך בעול" כ"כ הרבה שנים, פנינו אליו, כדי לגלות את סודותיו, איך? למה? כיצד? ולפתוח צוהר קטן אל עולם הנפש והנופש שבחלקו הגדול חסוי לצבור רחב, מתוך רצון לשמור על "שלום-בית".

אברהם מגלה טפח - ומכסה טפחים.

מה מושך אותך למלא תפקיד זה?

אני משתדל, בדי"כ, למלא תפקיד על הצד הטוב ביותר, ובעיקר כאשר מדובר בצבור, במקרה הנ"ל, חשוב לי שאנשים יהנו בנופש. נכון, קורה לפעמים, שהדירה לא לרוחם של היוצאים אבל לרוב החברים מרוצים. זה נותן לי ספוק ומרץ להמשיך.

האם קרה, שרצית "לזרוק את המפתחות"?

היו פעמים, כאשר עסקתי במלאכת השבוץ, חשבתי שלא אצא מזה, והייתי על סף היאוש. הקדשתי לכך הרבה זמן ומחשבה, ובסופו של דבר הצלחתי לשבץ את כולם, בדי"כ לשביעות רצון החברים.

כידוע אני מבקש מן החברים לרשום שני תאריכי יציאה בשני חודשים נפרדים, וזאת ע"מ לאפשר לי יכולת תמרון. אני מוכרח להגיד, שיש חברים, שלאחר שהם מוסרים תאריך, אינם מוכנים להתפשר, ע"מ לאפשר למשפחות אחרות, שאין ביכולתן לצאת, אלא בתאריך אחד ויחיד.

כמה זמן, מתוך כלל השנה, אתה מקדיש לעניני הבראה?

משתנה משנה לשנה. בדי"כ אני שולח פתקאות הרשמה לחברים, לפני פסח, במשך כחודש, איני עוסק בנושא בכלל (זה הזמן לחברים להתלבט ולהחליט) וחודש לפני תחילת הנופש, אני מתחיל "לגלגל" תאריכים.

אמנם קיימת גם הדאגה למציאת מקומות מתאימים, אולם לא תמיד אני יודע בדיוק, שלשה חודשים מראש, באיזה דירה יבלו החברים. המקום ידוע (ירושלים ונהריה בכל מקרה. מקום שלישי עשוי להשתנות) ענין זה נמצא בטפול ללא כל קשר למשלוח הרשימות.

איך אתה "בונה" את הרשימות?

אחרי שאני עורך את ההרשמה, אני שולח לכל משפחה, שנרשמה, הודעה מתי תצא להבראה. (קודם כל למשפחות שזכאיות ל-10 ימים). אם אינני מסתדר בכתב, אני פונה ישירות ומנסה בע"פ לבוא אתם לכלל הסכמה. או שזה הולך או שלא הולך ברוב המקרים אני יוצא מן הבלגן בכוחות עצמי, אבל קורה, שלאחר שהכל מתוכנן, באות הפתעות, כגון מילואים, מחלות (שלא נדע).

האם לדעתך, צריך לעודד משפחות לצאת להבראה?

אני לא יודע אם אני, כאחראי לנופש, צריך לעסוק בזה. נכון שיש משפחות ששנים לא יצאו (בעיקר בגלל הילדים) אולם השנה, לאחר שהנהגנו נופש משפחתי על גלגלים, יצאו יותר. לפני שנה 15 משפחות לא יצאו בגלל ההלנה. לדעתי אפשר למצוא פתרון, אפשר להסתדר עם שכנים וחברים. אמנם יש שאינם יוצאים לנופש מסיבות אחרות, השמורות עמם, אני חושב שאנו צריכים לתת את הדעת על כך. חשוב החופש כדי להתאורר קצת ולאגור כוח. איכפת לי שאנשים אינם מנצלים את מה שניתן להם אבל איני יודע אם מסמכותי להתערב. אני שואל רק את אלה המקורבים אלי.

באילו בעיות, עקריות, נתקלת?

מורים ומלואים הם "הבעיות" הכי גדולות שלי, משום שהם מוגבלים בזמן. במערכת השבוע אני נתקל בבעיות חברתיות. יש משפחות המוצאות להן בני זוג מראש. במקרים אלו אני פותר את השבוע בקלות יחסית. אולם כאשר אני צריך להיות הישדכן ולזווג זוגים (וזה קורה הרבה) אזי אני די מתקשה לצאת מן הסבך, מה גם שקיים גורם הזמן המוגבל (הרוב מעונינים לצאת ביולי ובאוגוסט) ה"פנסיון" פתר, במדה מסוימת, בעיה חברתית. לפעמים אני לא מצליח "במעשה שדכנות" אך אין ברירה, צריך לוותר, להתפשר ולהשתדל, אחרי הכל כולם רוצים לצאת וכולנו חברים במשק אחד.

אתה מקבל דרוח מן השבים?

לרוב מדווחים אבל לפעמים אני נגש לחברים מסוימים ומתעניין בהזדמנות זאת אני רוצה לבקש מן החברים לרשום מחויבותיהם במחברות הנמצאות באחרי הנופש. יש בכך מן הדווח ומן האם חלו שפורים טכניים?

קיים שפור כמו בכל דבר. מה ששייך למצרכים, אנו מציידים כל מקום בתחילת העונה ומוסיפים בעונה הבאה עפ"י הבקוש וההיצע. (ישנם כ"כ הרבה מצרכים בסיסיים, שקשה למנות). כלים מוסיפים בכל שנה. הבעיה היא, אובדן ושבירה של ציוד עקב הטלטול המרובה. בנהריה, אין דבר כזה, חוץ מפחת טביר.

האם לא כדאי למצוא דירת קבע בירושלים ובכך למנוע, נוסף על הפחת בציוד, ריצות טלפונים וכדו'?

ההכנות גוזלות הרבה עמל ויזע וכרוכות בהרבה טלפונים ונסיעות. הדירה בנהריה עומדת לרשותנו כ- 30 שנה. אנו רגילים לדירה ובעלת הבית התרגלה אלינו. במשך כל השנה הדירה ריקה, ובעלת הבית שומרת לנו אמונים, למרות שיש לה פניות להשכרה במשך השנה. זה טובו היו הצעות לשכור בירושלים דירת קבע אבל לא הבאתי זאת לדיון רציני. כשספרתי זאת לחברים שונים, הם אמרו, שלא כדאי, אם אין לנו סטודנטים משלנו שיאכלסו את הדירה במשך כל השנה. ללא ספק טוב היה, אילו היתה לנו דירה בירושלים, כגון זו שיש לנו בנהריה.

מה דעתך על שכירת דירה למשפחה אחת בלבד?

לא העלנו אפשרות כזאת, חרף הבעיות שנתקלנו בהן, מאחר והשרותים שאנו נותנים לחברים כגון: מצרכים, הסעות, הם כ"כ יקרים, שאיננו יכולים לפתוח מקום נוסף, רק למשפחה אחת זה ייקר לנו את ההבראה במאות אלפי שקלים. יש משקים ששכרו דירות אחדות באותה העיר, בגלל המצב החברתי. בה' לא הגענו לכך.

האם "נתקלת" עם סדור עבודה?

סדרן עבודה פנה אלי כמה פעמים השנה, כאילו בטרוניה, למה אני מוציא כל כך הרבה אנשים, באותו הזמן לנופש. (באמת היה לו קיץ קשה). לדעתי, הנופש המאורגן לא הוא אשר הפריע, אלא הנופש הפרטי - פרטיזני, הוא אשר גרם לבלגן. אני חושב שכשם שיש להתאם את החופש המאורגן, כך צריך לנסות ולארגן את החופש הפרטי. חברים חייבים להתרגל ולהודיע על כל יציאה בעוד מועד (וכך צריך לדרוש זאת מהם).

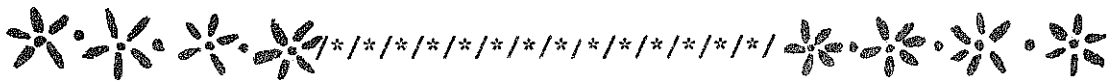
האם אפשר לסכם כבר את עונת ההבראה תשמ"ב?

השנה נסינו שתי צורות נוספות של נופש: פנסיון ונופש משפחתי על גלגלים. רוב החברים ששהו בפנסיון היו די מרוצים, בהתחשב בעובדה שזה מלון בעל 2 כוכבים. מלבד העניין, שהחדרים לא היו ממוזגים, ובעל המלון לא תמיד סיפק מאזוררים, לא שמעתי משהו שלילי במיוחד. נופש על גלגלים - לא דווח לי ישירות, ממה שקלטתי בד"כ המטילים נהנו מן החוויה המשפחתית. בירושלים - היו מרוצים מאד. כללית היתה שנה טובה. אמנם נהוג לומר: תכלה שנה וקללותיה, אבל במה שנוגע לנופש הצלחנו. אני מקוה ששנה הבאה תהיה מוצלחת, לא פחות, ויותר משפחות תצאנה לנופש.

יש לך רעיונות חדשים לעתיד?

יש משפחות שרוצות לנפוש עם הילדים, באחד מאתרי הנופש המקובלים עלינו, לא כל אחד מעונין להתישב, למספר ימים, אצל הוריו, משפחתו או חבריו. (יש כאלה שאין להם אצל מי). לדעתי צריך לתת את הדעת לנושא זה. לי יש מחשבות והצעות בניון. אדון על כך עם האנשים המוסמכים. מה שברור שזה יעלה כסף, אך ילא בשמים היא' וחשוב ללכת לקראת החברים.

"יישר כוח" לר אברהם על כל השנים
"ותחזקנה ידיר" לשנים הבאות.

מ ע ש ר ב ת י ק

=====

לאחר שעמלנו קשה במשך השנה, הגיע גם תורינו לצאת לנופש.

והפעם - לירושלים!

ראשית לכל צריך להכין מסלול טיולים

ושנית - יש צורך לחשוב מה לארוז ובמה המזודה? גדולה מדי, התיק האדום? קטן מדי!

הכחול! התיק הכחול יתאים. בדיוק מתאים. למטרה זו. וכך ברוב שמחה הכנסתי לתוכו את המכנסים האלה והחצאית הזאת וכלי מיטה וכלי רחצה ועוד אי אלו דברים הנחוצים בחופש כמו ספר, למשל וכד'.

וכך כשאנחנו ארוזים כהלכה שמנו פעמינו לדרך

איך אומר השיר - "הנסיעה לירושלים - היא ארכה כשעתיים" וסוף סוף אנחנו מגיעים

לרח' עוזיאל 90... 98... 100... 110... 125 זהו! הגענו. אנחנו פה! הנופש מתחיל! הידדו! יורדים במדרגות? כן לדירת נופש זו יורדים במדרגות ולא עולים! (וזה דוקא מעלה). עוד שתי מדרגות ואנחנו למטה.

ו...הדלת סגורה. והמפתח - אצל שותפינו לחופש שעדיין לא הגיעו כנראה. מה עושים!

חבל על הזמן לחכות כך סתם, יש המון לראות בירושלים וכדאי להתחיל מיד. ובכן מוצאים פיסת נייר וכותבים מה שכותבים ומשחילים בדלת. משאירים את התיק הכחול - זה שבדיוק התאים, ליד המדרגות בפנים - שאף אחד מבחוץ לא יראה ולא יחמוד אותו חס וחלילה ויוציאים לנו ברגל קלה לטייל בירושלים.

מטיילים כשעה ומחצה ואולי שעתיים, ומזדמנים לטלפון צבורי - "הלו? הגעתם? יופי

אנחנו עוד 10 דקות אצלכם". ריצה קלה ואנחנו בדירה. "שלום, מה נשמע... הכנסתם

אולי את התיק?" "איזה תיק?"

"התיק שלנו שהיה פה בחוץ ליד המדרגות".

"כחול עם שני פסים לבנים?"

"כן, כן, ו!"

צחוק צחוק גדול צוחקת חברתינו לנופש ובקושי מצליחה לספר לנו שלפני זמן מה נכנסה

אחת השכנות ושאלה אותם אם הם מכירים יתיק כחול עם שני פסים לבנים וכו'

לא הם לא מכירים וזה לא שלהם"

בכל זאת אם מישהו ישאל על התיק הזה שתדעו שהוא במשטרה.

"אין משאירים בירושלים חפצים ללא השגחה" - כך השכנה.

היא הזעיקה משטרה, הגיע חבלן והתיק נלקח אחר כבוד למשטרה.

לא ידענו אם לצחוק או לבכות, אם אמנם אמת הדבר או שמא מתיחה קטנה מותחים אותנו

שותפינו לחופש, אך כפי שהסתבר לאחר חפושם בדירה שאכן התיק איננו וכנראה אמת

ספרה שותפתו לדירה, למרות שבמשך כל זמן הספור צחקה וצחקה מה שהחשיד את הספור כלא

כל כך אמיתי ובכל זאת - התיק איננו.

מה עושים? ראשית כל נוסעים לאכול משהו על בטן מלאה יראו הדברים אחרת.

...אחרי האוכל - קדימה למחנה יהודה -

...סליחה - כך החיל שבפתח, המשטרה עברה מכאן שני רחובות קדימה ושמאלה.

ממשיכים שני רחובות ופונים שמאלה, עולים בגרם מדרגות צר לקומה שניה של בית רעוע ואכן במקום יושב שוטר. מספרים את הספור הנ"ל והשוטר לא! לכאן לא הגיע שום תיק, אולי למגרש הרוסים שם יש בנין מרכזי למשטרה. בצעד קל אנחנו צועדים לכיוון מגרש הרוסים שם יש בנין מרכזי למשטרה. בצעד קל אנחנו צועדים לכיוון מגרש הרוסים ומגיעים למשטרה. בפתח עומד שוער. במה העניין? מספרים לו חכנסו הוא אומר ואנחנו נכנסים. ומיד בצד ימין אנו רואים לשלט "אבידות ומציאות" ושמה המציאה שלנו הגיעה לכאן? נכנסים ופתאום קוטי אומר: הנה הוא ואכן - בצד השולחן עומד לו התיק הכרול עם שני הפסים הלבנים, פתוח ופרוץ ומתוכו משתרבים המכנסיים, החולצות, המגבות וכו' בערבוביה נוראה - אין ספק, החפוש שעשו בו היה... יסודי.

בשמחה רבה אני רצה אל תיקי האבוד והשוטר שיושב בצד אומר: 'לא לגעת!'

"אבל זה שלי, " אני אומרת.

רק רגע, אומר השוטר וניגש אל התיק מרים אותו מסתכל עלינו ושואל כולכם באתם בשביל לקחת את התיק? כן אנחנו משיבים: זו באמת נראה מבדח ארבע אנשים בשביל תיק אחד.

ומיד אני אומרת לו מה יש בתיק ועוד סימן מזהה שבזדאי אין לאף אחי אחר - "המספר", המספר שלנו במחסן בגדים הרי הוא תפור על כל בגד, לאחר שאמרתי לשוטר את שמו של הספר שבתיק השתכנע כנראה שאכן התיק שלנו ו... רגע, עוד לא, יש לרשות דו"ח, דו"ח מלא ומפורט על כל פרטי הארוע.

קוטי מתישב מול השוטר ומתחיל לספר, פרטים, דורש השוטר יותר פרטים, עליו למלא את כל הדף, נתנו לו את כל הפרטים לאן הלכנו, ומאין באנו, ואיפה היינו לפני שהגענו למשטרה ואת הכל! הוא רשם. עוד חתימה ועוד חותמת וסוף סוף מותר לי לגשת אל התיק הכחול שלי, התיק האבוד שלנו.

...לאחר סדור קל יצאנו ארבעתינו אל החופש כשבידינו התיק הכחול. החשוד...

חיה מרזל.

*/**/*/*/*/*/*/*/*/*

מעשה בחסיד אחד שישב אצל הרב הצדיק ר' מרדכי מנדבורנא.

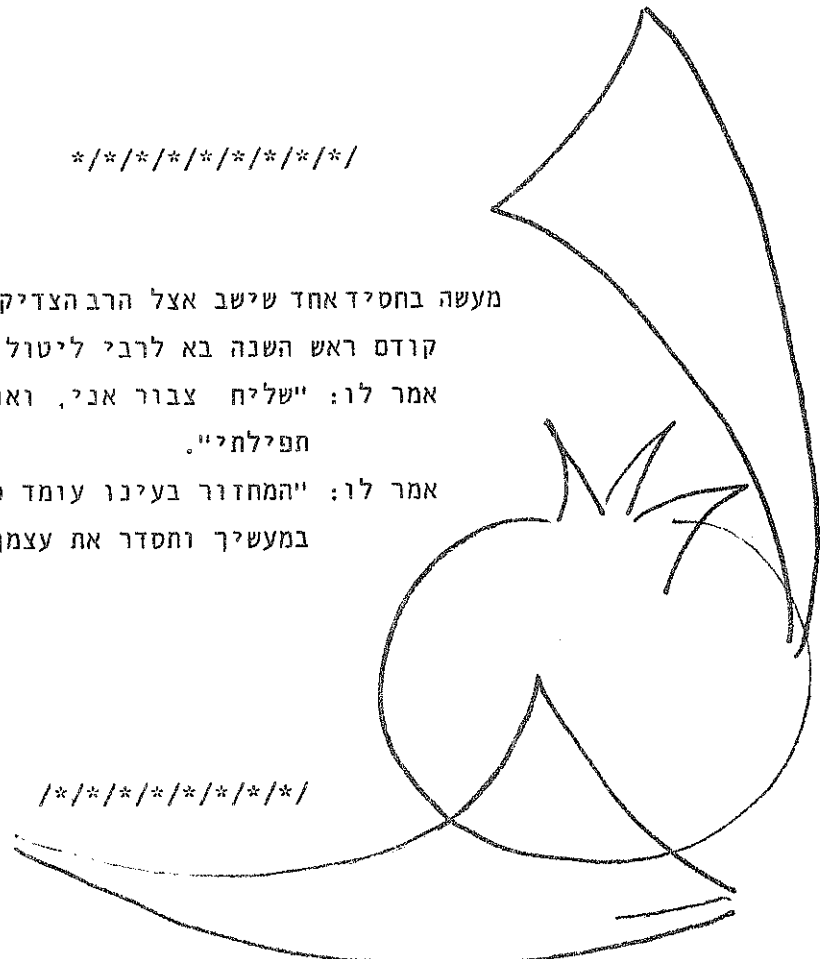
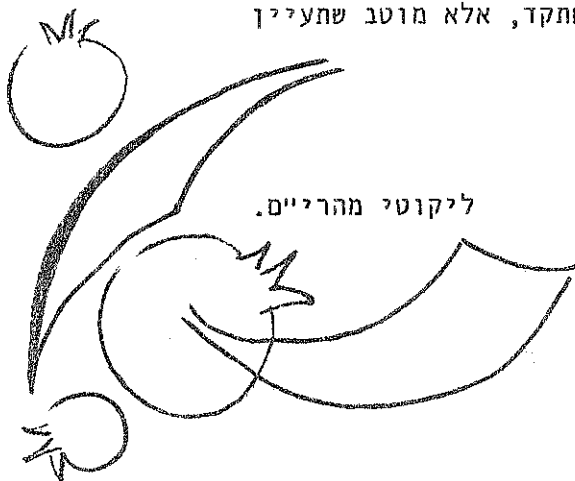
קודם ראש השנה בא לרבי ליטול רשות לנסוע לביתו.

אמר לו: "שליח צבור אני, ואני צריך לעין במחזור ולהסדיר

תפילתי".

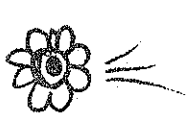
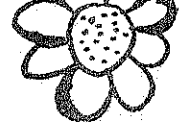
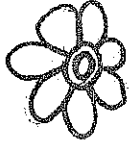
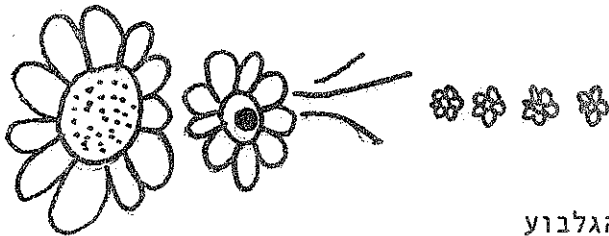
אמר לו: "המחזור בעינו עומד כדאשתקד, אלא מוטב שתעיין

במעשיך ותסדר את עצמך".

ש ל ו ם ל ך ת ש מ " ב

עם תום השנה, עם חלוף הימים
עמוסי ארועים, משמחים גם עגומים
אנסה לערוך בסקירה קצרה
את ארועי השנה שעברה.

א. אדרוח בשעה טובה במרומי הגלבוץ
קבוץ נולד שמו מלכישוע
חברנו נחלץ לעזרת הדור הצעיר
לבסס ולהגדיל את משקו הזעיר.

ב. בנין אט אט מפנים הצריפים
את מקומם לבנינים
פעם היו הם שכונ התפארת
היום נשאר מהם קצת למוזכרת.

ג. גן ילדים חלום ישן למציאות הפך
גן חדש בשלוחות נחנך
לא עוד דוחק לא ערב רב
לעבודה, שינה ומשחק מקום נרחב.

ד. דגלים רעיון מקורי כמותו לא נברא
דגל רקמה לשמחת התורה
שלל צבעים דוגמאות מאלפות
העיקר שישאר לשנים הבאות.

ה. הורי חברים "...ואם בגבורות שמונים שנה"
חגיגות 80 נחוגו במועדון ברוב עדנה
שיזכו לשנים ארוכות ומבורכות
אלה גם אלו היותר צעירות.

ו. ועדות לאיזה מהן נתן הפעם ציון לשבח?
למי נודה ואת מי ננגח?
מזה גם מזה אצלנו לא חסר
ובשנה הבאה שיהיה "קצת" יותר.

ז. זכרון על ביתנו לא פסח השכול
בן אהוב שזר היה לנו אקאתמול
למלחמה חש מארץ נכר
על מזבח המולדת דמו נגר

ח. חדר אוכל מזמור שיר חנוכת הבית בשלוחות
ברוך שהחיינו והגיענו לעת כזאת
כורסאות, עגלות ועוד חדושים
זו רק התחלה, עוד יבואו ימים...

ט. טפול חולים הומצאה השנה בקבוץ אפיקים
הקלנועית - להקל, לחסוך במאמצים
לטפול חולים נועדה, לחברתנו "תודות"
לאחר כתות רגליים שנים ארוכות.

י. ימית היתה ימית, איננה עוד
זוכרים, נסענו אותה לראות?
לא יעקר הנטוע, האמנו
אולם לשוא, כבר לא שלנו.

כ. כינים מעשר מכות מצרים, אחת עלינו נחתה
כינים שמה ואין בלחה
כל ראש לה בית, כל שעה משכן
מי אשר יבוש בה, זה שאיננו לה משען.

ל. לול פטימים התרנגולות שלנו התחשבו במצב
אכלו, זללו והשמינו כמועל פי צו
ומה שחשוב, עת מלחמה בצפון
להגדיל רווחים, לנפח חשבון.

מ. מחסנים
לא חזון למועד, עוד מעט יארע
מערך חדש במחסני התבואה
הספקים נכרים ביצור תערובת
חסכון בזמן, ערבול, אחסון והגדלת הקבולת.

נ. נוי
פרחי קיץ או חורף, לפי העונה
צמחי בית והמחזיקים מעמד כל השנה
מקשטים את חדר האוכל תחתית וחזית
ספסלים למפצחי גרעינים לא יזיק.

ס. סדרן טרמפים
מנהג חדש בא לקבוץ
סדרן טרמפים מה שנחוץ
לא בלבול מוח, לא מארב לרשימות
רק טופס פעוט ועין לראות,

ע. עזיבה
יש מרוצים יש מתלוננים,
יש עוזבים ויש נשארים
אנחנו לא "מים עומדים"
אולי זהו סוד קסמים של החיים?

פ. פינת חי
על יד השער בינות לעצים
פינת חמד לבעלי חיים
מטופחת בחריצות וברוב הנאה
לא סוף פסוק, עוד היד נטויה.

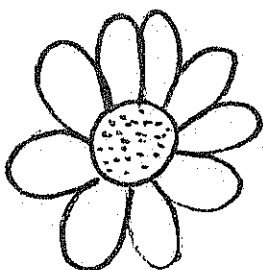
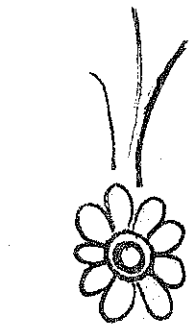
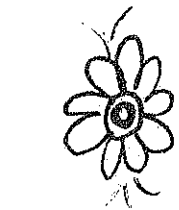
צ. צה"ל
למבצע הוחשו ארבעים וחמשה בחורים
לעזרת העם - שלום לגליליים
ילדים וחברים שלא נשאו הנשק
משכו באון את כל ענפי המשק.

ק. קליטה
לקלוט עוד ועוד, על כוחות אין לחוס
כי "פחת" יש גם יש, אינו סוד כמוס
ערוי דם חדש, זה צורך חיים
בני משק, בודדים וחברי גרעינים.

ר. רפת
מצב כוח אדם אינו משביע רצון
אבל הפרה אינה בשנת רזון
תפוקת החלב גדלה - שגעון
וחגדל בעזרת האל - לכשיבנה המכון.

ש. שלחין
מחזה מרהיב, לראות חברים
לאחר יום עבודה לגזר מתגייסים
למיין ליצוא ובאיכות משובחת
ברוך שזכינו לקורט של נחת.

ת. תפילה
סוף דבר, תפילה - תקוה
לשנה הבאה עלינו לטובה
בכל השטחים פעילות מבורכה
ובמעשי ידינו ישלח אלוה הצלחה.

פתיחת החופש הגדול

ילדי קבוצת צופית - חגגנו את הארוע במשחק משימות, שבמהלכו אספנו אותיות

שהצטרפו לסיסמה: "יחי החופש הגדול" את סיום הערב בילינו בבריכת השחיה. ילדי קבוצת עגור - ארגנו יום הפוך. בשעה 24.00 התאספנו בבית הילדים, היה חושך היה מפחיד, היינו מטושטשים בהתחלה, אבל מהר מאד התאפסנו. במהלך הלילה הפכנו להיות גמדים קטנים שעושים הפתעות גדולות: צופרים לקבוצות צופית ופשוש, פרחים וברכות לחדר אוכל ארוחה לשומרי הלילה, ביקור במשלוח האפרוחים, שלא התבצע, כי לא מצאנו אותם, אבל היה סיור נחמד. צפינו בזריחת השמש העולה ממזרח, הכנו ארוחת לבוקר לעצמנו וסיימנו את הלילה בשחית לבוקר מוקדמת. כל הילדים מסכימים, פה אחד, שהערב הראשון היה הכי כיף, כי ידענו כולנו שמחכה לנו חופש גדול ארוך ומלא תורות.

בהמשך החופש חלות ההעברות, קבוצת פשוש עוזבת את בית כולל וקבוצת עגור מצטרפת לקבוצת צופית את אותו יום חוגגים במתנות, ברכות, משחקי דוכנים והרבה הרבה רצון טוב לקלוט ולהקלט.

ואז מתחילים שלושה ימי יצירה בבית הילדים: הילדים חולקו לקבוצות כל קבוצה פועלת במישורים שונים: צביעת קיר יפהפה, צביעת כסאות, ניקינו כסאות ולכלככו ידיים בכף. אפליקציה על ווילונות לחדר האוכל שלנו - גמרנו את מחצית הווילונות יצא נפלא, יצא מן האף, מקוים לאחר חופשה קצרה להמשיך את החצי הבא.

והנה מגיעה "קיטנת תל חי", שבוע ימים של פעילות ביום, בלילה ואחר הצהריים.

במהלך הקייטנה עברנו חוויות מחויות לשונות. קודם כל ישנו בבית הילדים בלילה או ביום לאחר לילה מלא פעילות, כאן הדעות חלוקות בין הילדים, חלק מהם מאד מאד נהנה לישון בבית הילדים, ואפילו איחל לעצמו לישון כל לילה בבית הילדים, ואילו הילה ליטנר למשל ראתה רוחות רעות וזה לא מצא חן בעיניה, כשאמא ואבא לא יכולים גם לראות אותם (למה רק אני?). באוהלים היה לא נוח, מגרד, דוקר, חם, אבל כל זה היה אז כשהיינו שם, היום זה נראה יפה. היה משחק לילה בו הותקפנו ע"י ערבים, השתחחנו על הארץ בשעת ההתקפה, זחלנו כדי לא להתגלות. מתן סבור "שהערבים לא יכלו לסדר אותנו, כי הם נראו ממש כמו ילדים, שהם נראים כשהם לא ערבים.

מיה קצת פחדה. היא ידעה שהמכוניות שמתקרבות הן לא מכוניות של האויב.

לסיום קיטנת תל חי נסענו ל"תל-חי" ביקרנו שם סיפרו לנו על המקום והמאורעות.

הגיעו ימי קיטנת החוגים. שלושה שבועות של פעילות בחוגים: חוג בישול ואפיה, חוג רקמה, חוג סריגת כיפה, חוג נצרים, חוג קרמיקה, חוג קריאת ספרים ומחזות, חוג תנועות, חוג משחקי כדור וחוג משחקי חברה. היה מגוון, היה יפה. רוב החוגים בהדרכתן/ם של בנות ובני ביה"ס. בהדמנות זו הרבה תודה.

והצופר של החופש הגיע והפעם זה היה באמת צופר - בהדרכתה הברוכה של רינה לופסקי

(בלי מרכאות והרבה הרבה קווי הדגש), שיפעת ארצי היתה לעזר כנגד לה. היה לנו שבוע

נפלא. נושא הקייטנה היה "זרעים של מסטיק" במהלך הקייטנה זרענו את זרעי המסטיק

באדמה דשינה, השקינו, והתפללנו בתוך תוכינו, שאכן יצמח לנו צמח שיניב פירות, מן

הראוי לציין, שגם אלה שהיו בטוחים שהם לא מאמינים, אי שם אי שם הסתתר בליבם ספק

קטן שאולי אולי בכל זאת זה יהיה ממשי. ואמנם... ואמנם... לא יאומן, בצבץ גבעול בריא

וירוק, שעלה וצמח והצמיח עלים ירוקים. הניצנים הנצו הפרחים פרחו וביום האחרון והנה

הפירות ממשיים, מתוקים, גומיים, דביקים וצבעוניים, שאפשר אפילו לעשות איתם בלון גדול

שנדבק על הפרצוף.

במשך הקייטנה היינו בטיול הגדול - חיפה, עכו כנרת נסענו ברכבת חזרנו מבסוטים על

הכיפאק.

היה לנו יום אדום היה תכנית נהדרת.
 צירנו את נציורים של אמיר
 משימותיו של אדון חרדון
 ובילינו יום שלם במדינת הילדים
 תגידו אתם, לא כיף חייס!?

והנה מריחית, ממש מריחים את סיום החופש הגדול קצת חבל, אבל מתגעגעים לבית הספר
 (היום אולי כבר לא כל כך) את סיום החופש הגדול חגגנו בצוותא ילדים הורים אחים
 סבתות סבים ומטפלות, נושא המסיבה היה "הגינה". המסיבה נערכה על הדשא מול הקיר
 המצויר.

כך הסתיימה תקופה ארוכה שעברה כל כך מהר. לנו היה על הכיפאק, ולכס???

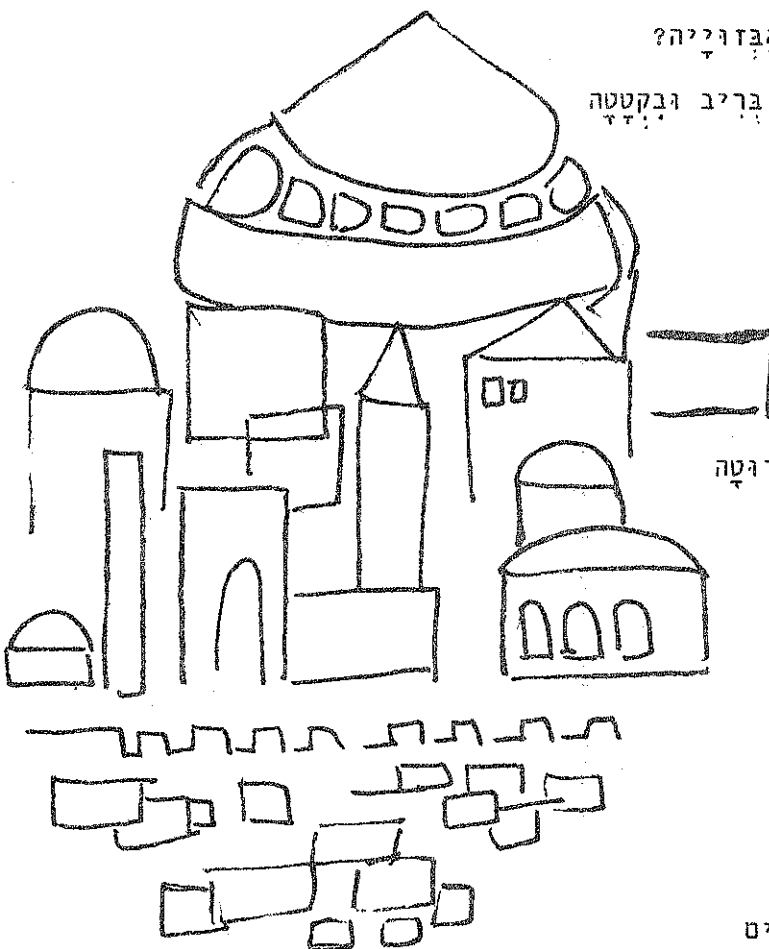
רשמה יחי

מפי הילדים.

/*/*/*/*/*/*/*/*

ל מ ל פ ה
 =====

האם נפגעת מאבן או קללה
 או ממראה ממלכת העזובה הבזויה?
 שרים שלום ומכבדים בואך בריב ובקטטה
 היו גם מגניב למגזבים

פעם סקלו אדם
 הטיל ספק בקדושתך
 פעם נתנו עצמם למוח
 רק לא לחללה
 פעם חסר אדם עני פרוטה פרוטה
 רק לכבדה
 פעם צפוי כמו משיח
 לבואך

עכשיו אוצר יקר נזרק
 "אות לעולם" לקלון נהיה

אל תחרישי בעלבונה

הרי עליך לא גזר הסתר פניס
 המלך לא זענה למלפתו?

אולי פתוייכך נזכה גם אני במדת הרחמים
 ותקופת האבן מלבנו היא ימים.

מרים ביאלה.

זהו, הגענו ל"סוף העונה". בכל החנויות המכבדות את עצמם יש כעת "מכירת סוף העונה". גם אני רוצה להצטרף אליהם. אך בצורה יותר קיצונית. אני הולכת על "מכירת חיסול"!

כן, "למכור" את הבריכה!

בריכה ללא פיקוח מציל - שוות ערך לשלט בחוף ים האומר "השחיה בחוף זה אסורה בהחלט"!
וזאת מסיבה מוצדקת, בשל הסכנות הכרוכות בכך. - ואיזה אב או אם ישלחו את ילדיהם למקום כזה?

נכון. אצלנו יש גדר מסביב לבריכה - אך "אליה וקוץ בה" - כי מה תועלת בגדר פרוצה הקוראת לגנב? (והיא קראה לו- ועוד איך?)
האמנם צריך לחכות עד שחלילה יקרה משהו? והיו עוד בעיות השנה. למשל, לא היה מציל קבוע (אפרט בהמשך).

אחזקת הבריכה נעשת בצורה חובבנית למדי, לדעתי משום שלא היה "אבא" לבריכה (התוצנים יגידו שאכן היה. אכן היה... אך הוא היה לבריכה רק "אב חורג" כי לגביו היתה זו רק "עבודה צדדית". ללא ספק עומס מעל ומעבר המונע את היכולת לתת את מלוא השרותים הנדרשים לכך.

בעיה נוספת, המון אורחים הגיעו לבריכה ללא מארחים! וזה בניגוד להחלטה שהופיע בדף המידע. על מנת שבכל זאת יוכלו לשחות - נמצאו פתרונות שונים
א. פה ושם היה משהוא קבוע (אם אינני טועה- לא יותר מ- 3 ימים רצוף...)
ב. מטפלת (בעלת תעודת מציל) שממילא באה עם הילדים וזה מנסיון דבר שהוא כמעט בלתי אפשרי.

קשה למטפלת להתחייב להגיע בדיוק בשעה מסויימת לבריכה, (בשל בעיות וסידורים שיש לעשות בבית הילדים) ואז - שאר הילדים מחכים מחוץ לבריכה בחום.
קשה לדאוג לבעיות משמעת של ילדי הכתה ובאותה עת לעקוב על הנעשה בבריכה כולה.
הרבה פעמים קרה שבדיוק כשהתכוננו לסגור את הבריכה לאחר שהילדים שחו (איזה בריכה נסגרת בשעה 15.30?) - הופיע מישהו שעשה את כל הדרך על מנת לשחות (וזכותו!) - כי בשביל זה בנו לנו בריכה) אך נחלק בשער כמעט סגור, וכולנו יודעים שלא "כל כך נעים לראות גן סגור" ואז המצילה - מטפלת - "מרחמת" קצת על הבאים לבריכה ומוכנה להשאר עוד 5 דקות... 10 דקות... - והנה מגיעים עוד שחיינים שונים... ואל תשכחו שאותה מצילה הינה באותו הזמן עדיין מטפלת - ומה עם מקלחות לילדים יעבודות אחרות שיש עוד לעשות בבית-הילדים??

ג. עזרה נוספת שהיתה לנו - מי אם לא מארה"בו! (שבאמת בזמן האחרון כל כך הולכת לקראתנו (ישראל) בהצעות לפתרון בעיותנו, החליטה הפעם לעזור לקבוצת שלוחות בפרט ולשלוח את מיקי האח של יפה לופסקי - שבאמת היה נהדר! (בהזדמנות זו תודה בשם אלו שנהנו משרותו האדיב) אך גם לו חופש וסידורים משלו ולכן קשה להסתמך על סידור כזה...)

לדעתי בריכה בקיץ זה "ענף" כמו שאר הענפים בקבוצה, ולכן יש לעשות את כל המאמצים שהענף יתפקד בצורה מקסימאלית. ומכאן אם אין אפשרות שמישהו מהקבוצה יוכל למלא תפקיד חשוב זה, כמו ניהול הבריכה על כל הסידורים והעבודה הקשורה בכך יש -

או להביא מציל שכיר

או לסגור את הבריכה!

ובנתיים ברשותכם עוד מילה קטנה לקראת סיום עונת השחיה שאנחנו יכולים לברך שלא קרה שום דבר ולא רוצה לפתוח פה לשטן לזמן המועט שעוד נותר לשחות) אולי ועדת בית-כנסת תפרסם פתק על לוח המודעות כמו שעשתה אחרי המלחמה האומר "שחברים ששחו השנה בבריכה מתבקשים להרשם ע"מ לאפשר להם לברך ברכת הגומל".... סליחה על ההשוואה וסליחה על הקיטור (אני באמת לא אוהבת להתלונן) אך גם כאן יש קצת מן השאלה של חיים ומוות...
רעיה.

ח י נ ו ך ך ן א מ נ ו ת ב ״ א ו ר נ י ״

בואך אורנים, בדרך היורדת מטבעון, מתבשם אתה מניחוחם של חורשות - האורנים הפזורות בכל הסביבה ועיניך ניזונות במראות הנוף הנשקף מכל עבר. במורדותיה הדרומיים של טבעון תמצא את סמינר אורנים. למרגלותיו זורם נחל קישון. מולו מתנשאים הרי הכרמל הירוקים.

נכנסת לאורנים ואתה משקיף מסביב והנה - ממזרח בתים עם גגות אדומים טובלים בירק, הם בתי הדרומיים של טבעון. כלפי מערב נפרש המפרץ המוביל אל הים, ובדרך אליו מזדקרות ארובות אזור התעשייה הפולטות עשן יום ולילה ומזהמות את האויר. "המכון לאמנות" נבנה כמעט במקום הגבוה ביותר בקמפוס תמיד מגיעים אליו לאחר טיפוס מפרך, נושפים ונושמים בקושי רב, בדרך"כ הזרועות עמוסות תיקים, ניירות, חמרים ושאר אביזרים...

אי אפשר שלא ללכת שבי אחרי הנוף גם לאחר שלוש שנות לימודים העין והלב לא שבעו ממנו והייתי מעדיפה להמשיך בתאורו במילים וצבעים... אך אנו בדרך למכון לאמנות אשר רבים התמהים והשואלים למהותו. אנסה להכניסכם בסודם של דברים ולגלות לכם עולם קסום ויפה.

מי הם אלו שבאים ללמוד שם?

הכמה רב גילית מרכבת מאנשים בעלי רקע ונסיון חיים שונה. בהיותה כזאת אין בה כמעט אורה של תחרות והשגיות אלא שיתוף ועזרה הדדית. תורתם לכך גם העובדה שחלק גדול הם בני קיבוצים. אולי זכיתי אני במיוחד ללמוד בחברת אנשים שנוצרה ביניהם מערכת יחסים יפה ומיוחדת הרבה מעבר ללימודים, והוסיפה לאורה טובה של לימוד, יצירה והנאה. לכן כל אחד עם קצת רגש, הרוצה לפתוח את הראש והלב, לחדד חושי, להכיר את עצמו והסביבה, לעבוד עם ילדים וליצור... יוכל למצוא את עצמו שם.

תקופת הלימודים שלוש שנים ומכשירה מורים להוראת אמנות - ציור ומלאכה. לבית-ספר יסודי וחטיבת ביניים.

מערכת הלימודים מרכבת מתחומים שונים באמנות-הפלטטית ובחינוך. היעוד החינוכי... מחייב לימוד מקצועות הקשורים להוראה כמו חינוך, פסיכולוגיה, תקשורת, לשון, אנגלית, דרכי הוראה ויישומם בעבודה מעשית בבתי ספר.

בתחום האמנות נותנים לתלמיד לטעום ממגוון רחב של אמנות פלסטיות וחמרים שונים תוך כדי ההתנסות בהם, במסגרת של סדנאות. עם זאת מאפשרים לכל אחד להתפתח בדרכו שלו ע"פ הנטיות והעניין המיוחד שמוצא בתחום מסויים.

בשנה הראשונה, מערכת השעות אחידה לכולם. שנה זו מהווה לחלק מהתלמידים מפגש ראשון לאמנות במובנה הרחב. זוהי שנה קשה ומפרכת. הרצון להקיף בשנה אחת כל כך הרבה מקצועות הינו משימה כמעט בלתיאפשרית וזה בא לבטוי בעומס רב של שעות שבועיות ועבודות בית הדורשות ישיבה ממושכת עד לשעות הקטנות של הלילה ולעיתים עד הבוקר. בשנה השנייה והשלישית מאפשרים בטוי לרצון האינדוידואלי של התלמיד. יש הפרדה חלקית בין מגמה לציור למגמה למלאכה. ניתנת בחירה בחלק מהמקצועות ובמיוחד בסדנאות בהן התלמיד לומד ע"י התנסות עצמית.

התכנית המגוונת והעשירה גרמה לי לתסכול רב, הרצון להספיק להכיר ולהתנסות עוד ועוד ומגבלת הזמן והכוחות הנפשיים, יצרו מתח ובסופו של דבר אכזבה. והייתי מוכנה להמשיך עוד שלוש שנים כדי להספיק את כל מה שלא הזדמן לי לעשות.

לא כל הלימודים הם פורמליים ו"מרובעים". האמנות אינה "קופאת על שמריה" ובמקום שעוסקים בה צריכים להיות מעוררים במה שקורה בסביבה הקרובה ובעולם בכלל. מדי פעם מקימים רב-שיח בסדנאות על עבודות של תלמידים. משתדלים לנסוע לבד או באופן מאורגן תלמידים ומורים יחד לתערוכות חשובות או מופעים המלווים בשיחות והסברים. ליזום מפגשים עם אמנים, מרצים בתחומים שונים.

לקראת חג עורכים לפעמים "הפנינג" שכל הימכון נוטל חלק בו - ארוע שיש בו יצירה, חגיגה, שמחה וחברה...

אופן הלמידה בחלק מהמקצועות נעשה דרך משימות אשיות או קבוצתיות תוך כדי בקורת של המורה והכחה בתהליכי העבודה עד לסיומה. יש נושאים הנלמדים במרגילים ועבודת סכום גדולה וכמובן גם כתיבת עבודות עיוניות ובלויים ארוכים בספריות. אציין חלק מהסדנאות והמקצועות הנלמדים:

גרפיקה, פסול, קרמיקה, טכנולוגיה קרמות, רישום, צבע, עצוב, עץ, מתכת, אריגה, תפירה, עור, צילום, הדפסים, תולדות אמנות (מודרנית), תאטרון, פולקלור, ציורי ילדים ועוד...

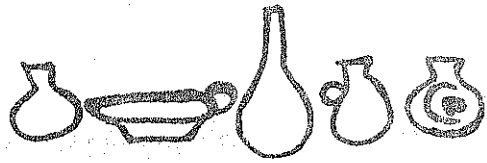
ובכל זאת סיימתי שלוש שנות לימודים ואני יוצאת לאויר העולם כמורה לציור ואמנות. ראוי להקדיש מספר שורות למקצוע בו אני מתעדת לעסוק. אפתח בציטוט מאחד ממורי - "חינוך ואמנות - משמשים מחוג רגיש לתמורות החברה והזמן". כלומר, באמצעות האמנות ניתן להשפיע ולפתח יסודות באשיותו של הילד. העסוק העצמי באמנות מפתח דרך חשיבה ורגישות תוך הדגשת היחוד האישי - הפרטי, המבדיל את כל אחד ואחד. עסוק זה נותן מימד נוסף ומשמעותי לבטוי האישי ולעשייה ניסויית - מקורית.

מורה לציור אינו בהכרח צריך להיות אמן. תפקידו לעורר את הילד להסתכל על הסביבה, הטבע, האדם, הסתכלות מעמיקה יותר. לראות באור אחר אותם דברים קטנים שחולפים על ידם יומיום מבלי להבחין בהם כלל. לעזור ולעודד באמצעות הטכניקה והחמרים לבטוי החיות ורגשות.

נדמה לי שעדיין נשאר הכל על קצה המזלג. אבל אולי בכל זאת הצלחתם לטעום משהו ולי יש הרגשה שהמילים קצת מיותרות.

קחו צבעים ונייר, אוכל חמר אחר המזדמן לידיכם וחנסו! תעיזו! אל תחשבו על התוצאה אלא על מה שקורה לכם ולחומר. זה יסביר יותר מכל. ההחנסות והמפגש הבלתי אמצעי של כל אחד ואחד.

רוצה להודות על גבי דפים אלו לכל אלו שאפשרו לי ללמוד ולחוות תקופה יפה זו. אם מבחינה חמרית - כספית וההוצאות אכן היו גדולות ועד לחינוך סחמי שפגשתי על המדרכה ועשה לי טוב בלב...

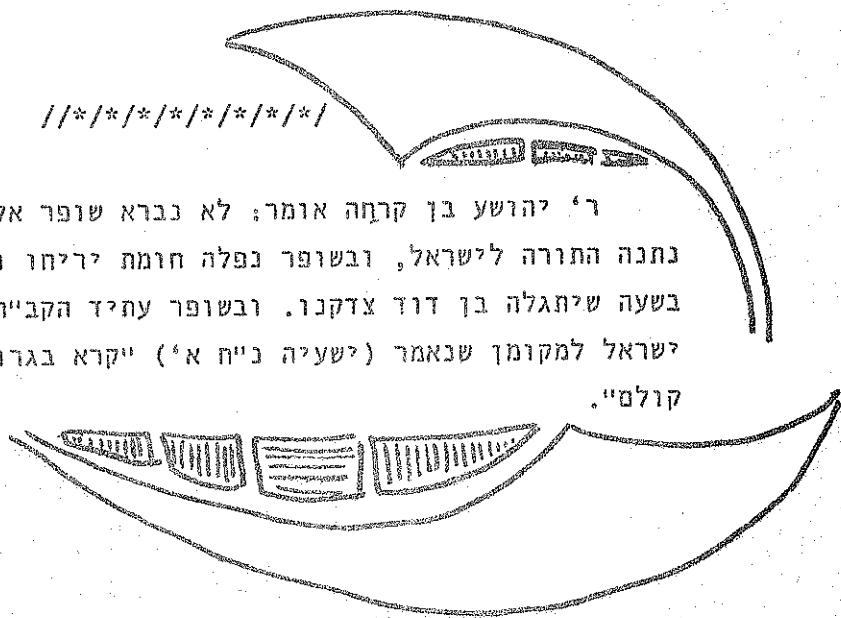
הדסה ווייס.

מאחלת לכולם שנת שלום ויצירה.

/**/**/**/**/**/**/**/**

ר' יהושע בן קרחה אומר: לא נברא שופר אלא לטובה לישראל, שבשופר נתנה התורה לישראל, ובשופר נפלה חומת יריחו ובשופר עתיד הקבי"ה לתקוע בשעה שיתגלה בן דוד צדקנו. ובשופר עתיד הקבי"ה לתקוע בשעה שמכנס גלויות ישראל למקומן שנאמר (ישעיה נ"ח א') "יקרא בגרון אל תחשוך, כשופר הרם קולם".

ע"פ דנא דבי אליהו זוטא.

מ ד ר י ך מ ש ק י ב מ ל כ י ש ו ע

באחד מימי חוהמ"פ פנה אלי מרכז המשק בהצעה לקבל את התפקיד, מדריך משקי במלכישוע. תמהתי, מה פתאום אני?! ולמה כעת כשהמחזור הנוכחי בעיצומו? סיבות שונות הניעו את הנוגעים בדבר במזכירות הקה"ד לבקש מקב' שלוחות מדריך משקי. כידוע גרעין "מיזב - שלוחות" שהה באותו זמן בהר. סיבה נוספת שהניעה את הגורמים לבקש, הייתה התקרבות תקופת האזרות. קודמי בתפקיד מונה להיות אחראי על האזרות ולכן לא יכול היה להתעסק בנחלאים הנוכחים במקום.

לבטי היו רבים. מי שמכיר אותי יודע שמזה עשר שנים אני מתעסק רק עם בעלי חיים וכל השר ביני לבין נושא השלחין והפלחה הוא מקרי בלבד. (במבט אישי לאחור אני די מצטער על כך, אך אין לבכות על חלב שנשפך. קצת אישי). בכל אופן החלטתי לאמץ את הפתגם הידוע: "לא הבישן למד" ולקחתי על עצמי את האתגר, מתוך ידיעה שתמיד אפשר להעזר בעצה טובה של שלחינסט או מדריך מקצועי בכל הקשור לגידולים בהר.

לאחר מספר ימים עליתי לראשונה למלכישוע. בדרך למדתי מקודמי בתפקיד, מה גדל בהר, מי יושב כוגע בהר, רמת התעסוקה של החבר'ה ועוד. בדרך עצרנו ליד גן הירק. חשכו עיני לראות את העשביה ששלטה בכל, מיז הובהר לי שיש עבודה רבה ומה יותר טוב מאשר לגשת לבצוע. במשך כמה ימים גויסו רוב החבר'ה לעשוב והשטח החל ללבוש דמות גן ירק. כפי שכבר כתבתי, החלבטתי רבות, אך במשך הזמן ראיתי, שהשד אינו נורא כלכך. רמת תעסוקה בהאחזות: גן ירק, מפעל עץ, מפעל פלסטיק, ועבודה שוטפת במטבח וכו'. גן ירק: בגן היו באותה תקופה כרוב, כרובית, בצל ירוק וחסה, שבמשך הזמן שווקו לתנובה.

מפעל עץ: חביות דגי מלוח שנקנו מסוחרים באזור ת"א, הפכו ביד אמן לעציצים לתפארת, וכן ל"יברים" למשקאות.

מפעל פלסטיק: מפעל לעציצי פלסטיק שהועבר מ"מצפה הרדית" למלכישוע לקראת הפיכת ההאחזות לקבוץ. קצת פרטים טכנים על המפעל: החומר הוא פוליאוריתן (קלקר) כאשר לוקחים כמות מסוימת של חומר א-ו-ב' מערבבים במיקסר שופכים לתוך תבנית החומר תופח, ולאחר 7 דקות יש עציץ. נראה קל, אך עד לגמור ישנם שלבים נוספים: חתוך שאריות, צביעה והעיקר שווק.

סך כל המועסקים נע בין 25-30 איש, בכל שלשת הענפים בכל יום.

מצב התעסוקה היה טוב, רבים מהחבר'ה אף התלוננו, במרכאות, שהעבודה קשה להם. עבודה רבה, כפי שקראתם, הפיחה גם רוח טובה בין החבר'ה ותרמה לגבוש נוסף בין הגרעינים.

מלחמת שלום הגליל קטעה את תנופת הפתוח, והבאת הנקודה לאזרות בצורה הנאותה. לאחר תום המלחמה חזרתי למקום. זה קרה כ- 5 ימים לפני טקס האזרות, ההכנות היו בעצומן ופה ושם נראו אף אותותיו של קבוץ צעיר בפתח. עם סיום טקס האזרות הובאה פניה נוספת מטעם מזכ"ל הקה"ד להמשיך פעילותי במקום עד לחגים. פעילות זו מתרכזת כרגע בשווק מוצרי העץ והפלסטיק. וכן בעזרה לבחור שאמור להיות המשווק, ומרכז קניות.

חושבני שהבאתי מעט מן העבר וההווה במלכישוע. בימים אלה אני מסיים את תפקידי בהר. ברכה אחת בפי, ובטוחני גם בפי כולנו, יצליח הקב"ה דרכם של אלה המיישבים חלקים מארצנו.

חיים פרלשטיין.

פ י נ ת ה ח י ה מ ת ח ד ש ת

בבואי לפני כשנה לפינת החי - חשכו עיני - העסק עמד על סף חסול. נעניתי לפניה, לקבל לידי מחדש את פינת החי, כי היה לי חבל שהמשק יאבד נכס כזה. ידעתי את הקשיים, שיהיו לי לטפל בעניין, ביחד עם העבודה, בענף הדורש מהעובד בו ימים ארוכים ומתישים - בכל זאת החלטתי לנסות וליצור משהו חדש ויפה. בשלב ראשון היה עלי ליצור תשתית חדשה בתוך הכלובים - , קרי, למלא את הכלובים עם חומר ולהדקו. נעזרתי באבי בוכהלטר, שגייס למטרה זאת את הכף של ההודים אשר עזר לנו "לגרד" בכל המשק חצץ ונהרי. בצעדים אטיים, כף לכף, הצלחנו לבסוף למלא את כל הכלובים, וכן את הגינה באמצע. כאן עלי לציין את עזרתו האדיבה של מוטי אדואן, אשר הצטרף למבצע, יחד עם הטרקטור של הרפת, בין חליבה לחליבה. בשלב השני - היה עלינו לחקן את כלי המים והאוכל. לקראת פסח תשמ"ב היה הכל מוכן מחדש, לקליטת עופות ובעלי-חיים אחרים. לעזרתי בא אליעזר פקטור, אשר שפץ את המדגרה של רמי לייטנר לאותה מטרה.

בשלב ג' - יצאנו לסבובים באזור. עד דגניה הגענו, בחפוש עופות חדשים ובני זוג. נענינו ע"י המשקים ניר דוד, דגניה א' ועין הנציב.

האכלה: תערובת-אנו מקבלים את העודפים מהלולים, לאחר גמר מדגרים. כמו כן אנו "סוחבים" קצת ירק וחציר מהרפת, ושאריות מטבח.

עבודת הילדים: עבודת הילדים היא בעצם המטרה החנוכית המוצהרת, שלשמה קיימת הפינה. בנושא זה, לא הכל הולך חלק. אנחנו מקבלים מידי יום כ- 3 ילדים לעבודה בין השעות 16.00 - 14.00, הילדים הם מהכתות ד'-ה' ויום אחד בשבוע מכתות ב'-ג' הבאים עם המטפלת. היה מאד רצוי, שגם המטפלת של כתות ד'-ה תהיה צמודה לעבודת הילדים ומעורבת בנעשה. כללית הילדים ממלאים את תפקידם בצורה טובה - מאכילים, מנקים שקתות ומטפחים את השטח סביב. הבעיה שהילדים אינם מגיעים בזמן לעבודה ועיקר העקוב הוא בדרך, מרגע שהמטפלת שולחת אותם ועד הגעתם לעבודה. זאת הסיבה העקרית שהיה רצוי שהמטפלת תבוא אתם, כמו כן יש בעיות משמעת.

יחס המוסדות: פינת החי לא קבלה עדיין "הכרה" מצד מוסדות הקבוצה בתור נכס או ענף במשק. הדבר מתבטא בחוסר יחס מספיק מצד ועדת החנוך, מצד מוסדות העבודה (כשצריך כמה שעות למטרה זאת), וכשצריך לקבל קצת כסף למטרות של פתוח קניות. מצד שני ישנה "הכרה מלאה" מצד הצבור, ובעיקר בשבתות - המבקרים הם רבים ואני מקוה גם נהנים מה יש בפינת החי:

בפינת החי כמה עשרות סוגי תרנגולות ופסיונים וכן כמה מיני בהמות:

עופות: פולני זהב, פולני לבן, פולני אדום, פולני שחור, אפרוחי תרנגולי משי, זוג פסיוני נחושת, שתי זוגות פסיוני זהב, קבוצת ארנבות, חזירי ים, ברמות, תרנגולי קסקסים, יוני טווס, יוני אריה, 6 טווסים חופשיים תרנגולים יפנים, תרנגולות קו שיניות. לכולם אפרוחים להחלפה.

בהמות: זוג כבשי מרינו, תיש, אנגורה, חמורים.

בגדרה: זוג צבאים, כבשי קמרון, ברווזים, אוזים, ברברים, ברכיות.

בנוסף לכך אנו מפתחים באמצע גינה עם קטוסים.

תכניות לעתיד: בעדיפות ראשונה רכישת מדגרה ל- 350 ביצים. עד עתה לא נענתה פניתנו - אך אנו לא מתיאשים, כי הדבר חיוני לנו מאד. בעונה האחרונה נאלצנו לזרוק כשליש מהביצים מחוסר אמצעי הדגרה. באם נקח בחשבון שזוג פסיונים לדוגמא מחירם 600 ₪ נבין מה אנו מפסידים.

מחירה של מדגרה מודרנית כ-12,000 ₪. יש בקושי לחלק מהעופות, שאנו מטפחים, ונראה שנוכל במשך זמן קצר לכסות רובה של ההשקעה. נקוה להענות מצד המוסדות.

בינתיים עקב פעילותנו בהחלפות של עופות עם משקים אחרים. בקרוב נקבל:

פסיונים מסוגים שונים, ברמות פניניות, מנידרינים (סוג ברוז), טווסים לבניים, עוד סוגי עזים, תוכים, עופות מסוגים שונים וכו'.
בסיום מוזמנים כל החברים לבקר ולהתרשם.

מנחם קין.
אליעזר פקטור.

/**/**/**/**/**/**/**/**

ס פ ר י ת ה י ל ד י ם / ס פ ר י ה ע י ו נ י ת

שנים מספר היתה ספרית הילדים בבית 3. לפני כ- 3 שנים - הועברה לכיחת הלימוד של ההכשרה לשעבר ושם בעזרת ידיים ברוכות וארונות הספרים של חברת הנוער הפך החדר לספריה השאלה לילדים ולספריה לימודית עיונית לילדים.
ספרית הילדים כוללת כ- 1600 ספרים (בלי הספריה העיונית) הכוללים אף הגיל הרך. בישיבה של ו. טפול עם ולה ואתי החלטנו לאחד את כל ספרי הגיל הרך בספרית הילדים. לכל פעוטון יש שקית נייר - המטפלות באות להחליף ספרים לוקחות לפעוטון ואחרי תקופה כלשהי הן שבות להחליף. וכן יש מדף הדרכה למטפלות כולל מטפלות יב"ס (בהזדמנות זו אני מבקשת להביא אלי ספרים אשר שייכים לספרית הילדים).
שיטה חדשה אצלנו אשר אמצנו משדה אליהו זו השאלת ספרים לבתים - הורים יכולים לבוא עם ילדיהם בגיל הרך ולהחליף להם ספרים - זה עדיין לא מסודר 100% אבל לאט לאט נסתדר. מיני נתנה שטיח גדול אשר עליו יכולים הקטנים (וגם הגדולים לשבת). שיטת ההחלפה היא אישית. כל אחד מוציא את הכרטיס מהספר, כותב את שמו ואת הכרטיס שם בשקית שלו. בעת ההחזרה הוא מסמן שהחזיר ומחזיר את הכרטיס לספר. שיטה זו משחררת את הקורא מחלות מוחלטת בספרן.

ספרית הילדים פתוחה מידי שבוע בדרך כלל בימי שני בין 18.00 - 17.00, לכן אין צורך לקחת הרבה ספרים ואין הכרח להחזיקם זמן רב ללא שמוש.
אני מעונינת שילדי בייט ישארו כמה שיותר זמן בספרית הילדים. נמצאים שם ספרים מאד יפים אשר עדיין לא נקראו וזה חבל.
אני מאד מבקשת לא להוציא ספרים מהספריה העיונית מחוץ לחדר עיון. ספרים אלו נועדו לשמוש כלל הלומדים. וכן להחזיר ספרי ילדים הנמצאים ברשותכם זמן רב (נא לא לחכות לפסח!).

לטפוך עלבון הוא אחא
אם תשאילהו לאחר
והוא כל כך כועס עליך
שעל פי רוב אינו חוזר.

אני מאחלת קריאה מהנה לכולם.

נינה ל.

ר פ ו י ב ע ס ו ק

=====

רפוי בעיסוק הוא מקצוע המכוון לפעילות. המטרה בכל תכנית טיפול היא, שיפור היכולת לפעול ולתפקד, או שימור היכולת הקיימת והשגת עצמאות מקסימלית של המטופל. יחוד הרפוי בעיסוק הוא באמצעים שבעזרתם אנו בוזקים, מעריכים את מצב החולה, ומפעילים אותו במטרה לרפאו. האמצעים אינם בלעדיים למקצוע. הם לקוחים מתחום המשחק הדראמטי, העבודה היום יומית והאמנות. על ידי התנסות בפעילויות השונות, לומד החולה ליישם את ההשגים הפיזיים ורוכש מיומנויות לפעילות רגילה שתחזיר אותו לתפקוד מקסימלי בחיי היום יום.

האמצעים המשמשים בטיפול נבחרים על פי מטרות הטיפול, סוג החולה, צרכיו, נטיותיו וכן נטיותיו של המטפל והידע שלו.

הרפוי בעיסוק הוא מקצוע רחב ומגוון. אנו עוסקים בהכשרה ליציאה ממוסד, אבחון טרום מקצועי, שיפור יכולת הפיטה, שיפור רמת ביצוע, בעיות התנהגות, ניצול שעות פנאי, איכות חיים, אבחון והערכה, הסתגלות נפשית ופיזית, הרגלי עבודה, התאמת מכשירי עזר, התאמת דירות למוגבלים ויצירת קשר עם הסביבה.

במטרות רבות ישנה חפיפה כל שהיא עם אנשי מקצוע אחרים וחלוקת התפקידים משתנה

בכל מוסד ימסגרת.

בתחום הילדים, עובדים בעיקר עם בעיות התפתחותיות, מושגי יסוד, קואורדינציה,

כושר ריכוז, רגישות יתר, חוסר רגישות, פעילות יתר, קשיי למידה, ועוד. זה נעשה בדרך כלל על ידי התנסות מרוכזת בתחושות, תנוחות ותבניות החנועה הנכונות שיגרו את מערכות הגוף להתפתח באופן הטוב ביותר.

בתחום הגריאטריה, והפגיעות הפיזיקליות אנו עוזרים לחולה ללמוד מחדש לתפקד

עם המגבלה. זה כולל לבוש, אכילה, רחצה, נידות, עבודות בית ורכישת מקצוע.

כאן המקום להסביר את ההבדל המהותי בין פזיותרפיה לרפוי בעיסוק. בפזיותרפיה,

עובדים בעיקר על היכולת לבצע תנועה. ברפוי בעיסוק מתרכזים ביכולת לבצע פעולה.

(זו כמובן דעתי, והחולק יתקן).

בפסיכיאטריה, עיקר העבודה היא ברכישת מיומנויות של יצירת קשר, התנהגות בחברה,

ערך עצמי וזהות עצמית, אפשרות ביטוי וקרוב למציאות. זה נעשה תוך כדי התנסות בפעילות,

הבהרת הבעיות המתעוררות תוך כדי פעילות ונסיון לפתור אותן תוך כדי התמודדות בשטח.

מרפאים בעיסוק, (בעיקר מרפאות, אבל בגלל כמה יוצאים מן הכלל, בודדים, יש לנקוט

בכל זאת בלשון זכר) עובדים במסגרת בתי חולים, מרפאות, מרכזי שיקום, טיפולי - בית

בתי אבות, בתי ספר מיוחדים ולא מיוחדים, טיפת חלב ותחנות להתפתחות הילד.

זהו בקיצור נמרץ הרפוי בעיסוק. אם יש שאלות נוספות, אני כאן. אפשר לבוא

לשאל.

רינה ל.

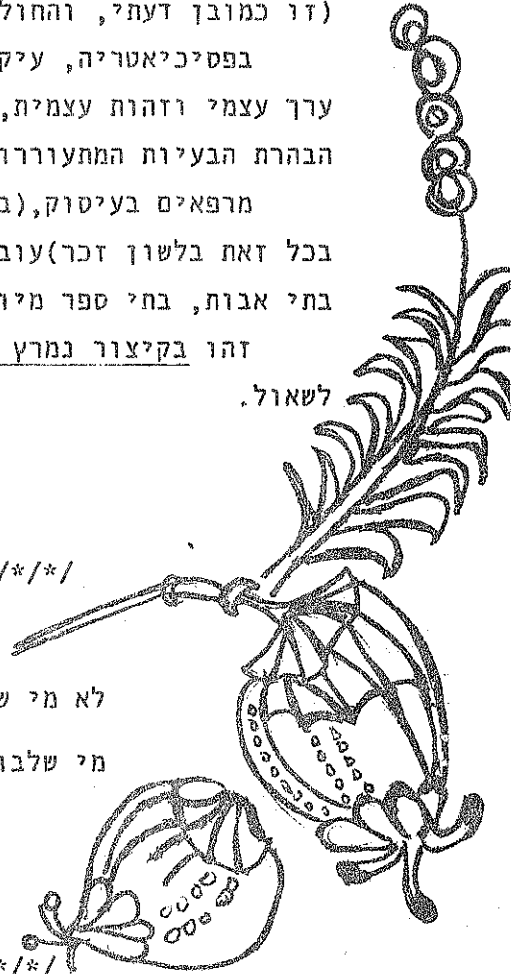
*/**/**/***/**/***/**/*

לא מי שמכה על לבו - "על חטא", הקב"ה מוחל וסולח לו, אלא

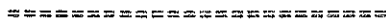
מי שלבו מכהו ונוקפו על חטא שחטא - נסלח עוונו.

ר' ישראל מאיר "החפץ חיים".

//**/**/***/**/***/**/*

חוג מטפלות ביה"ס באורנים

במסגרת שנת השלמות השתתפתי בקורס חד-שנתי באורנים הנקרא "מטפלות ביה"ס".
הקורס מיועד למטפלות מכתה א - י"ב ולכל אחד החפץ בקצת העשרה והשכלה כללית. כחתי
היתה מורכבת מקיבוצניקיות מגיל 25 עד קרוב ל- 50. רוב הבנות היו עובדות חינוך
אך היו כמה שעסקו במקצועות אחרים.

המערכת כללה מגוון רחב של מקצועות כגון חשבון, ציננות, בריאות טבע-חי,
בריאות, ספרות סוציולוגיה, פסיכולוגיה, חינוך מיני ותקשורת. אני אישית נהנתי יותר
מהמקצועות שהרגשתי שאני יכולה להפיק מהם ידע לעבודה שלי - כגון פסיכולוגיה, חינוך
ותקשורת.

תקשורת - או זינמיקה קבוצתית הוא לדעתי מקצוע חשוב מאד למטפלת ולחברת קיבוץ.
המקצוע הנ"ל צורך פתיחות והתנסות אישית ולא תמיד קל לעמוד בזה אבל לאחר שנה,
אני יכולה להעיד שהוא תרם לי המון.

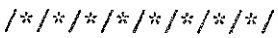
פעם בשבוע השלמתי לימודי יהדות במכללת "אורות" בפתח תקוה שם השתתפתי בשלושה
קורסים - בראשית; מצוות; ומשנת הנצי"ב. על אף הנסיעה הארוכה, הלך וחזור, נהנתי
מאד מהחוגים שבחרתי, ובמיוחד מהאזירה המיוחדת שיש במכללה - יחס מיוחד בין התלמידות
והמורים וחוויה אישית היתה לי להוכח בשותפות בשמחה. בכל פעם שבת התארסה, היו
רקודים סוערים לכבודה.

בכתתי באורנים הייתי הדתית היחידה - זה היה קשה, אבל בנות כתתי התייחסו אלי
מאד יפה ובאו לקראתי, בעניין אוכל בטיולים. הן גם מאד המעניינו בצורת החיים שלי.
יום אחד הבאתי אותן לשלוחות כדי לראות קצת מה זה קיבוץ זתי. הן תמיד אמרו לי
"ירותי, אנחנו רואים שאת כמונו" (אין לי קרניים על הראש) וכשהן אכלו את הלחם עם
הנקניק והגבינה הצהובה תמיד אמרו "ירותי, אל תסתכלי".

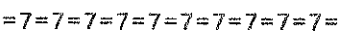
כסיכום אני שמחה שהיתה לי אפשרות לצאת ללמוד ולהרחיב אופקים, במיוחד בתחום
היהדות. אמנם שנה זה מעט מדי אבל אני מרגישה שמספיק לי בנתיים.
אני שמחה לחזור שוב לקבוצה ולעבוד כמטפלת עם מרץ מחודש.

רותי לנדאו.

תפילת ערב יום הכפורים של ר' לוי יצחק מברדיטשוב:
"ירבונו של עולם! נתת לנו את יום העשור לתענית וכפרה,
ויום התשיעי לאכילה ולשתיה. ראה עמך ישראל, כולם באו
לבית הכנסת עד אחד, אין ביניהם שכור ואין מהם איש
שנתפס לשונה מחמת רוב אכילה ושתיה, כולם עומדים יחפים,
כלום יש לך אומה בדומה לזו?"

הרהורים לקראת הימים הנוראים

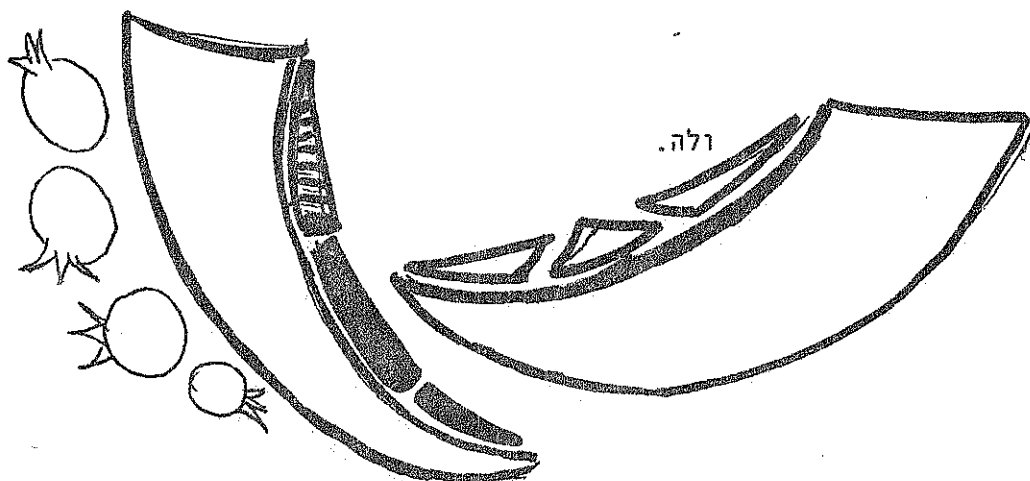
"ותפיל וצדקה ותשובה מעבירין את רוע הגזרה".

בימים אלה של חשבון הנפש, אולי אפשר להרחיב את המושג "צדקה" למובנו המקורי: גמילות חסדים לנצרך; צדק, יושר וכנות (מלון אבן-שושן).
ככתוב: והיה מעשה הצדקה שלום ועבודת הצדקה השקט ובטח" (ישעיה לב/יז).
בצבור הקבוצי אין צורך בנתינת צדקה כספית ל"עניי עירך" - כי אין עניים מבחינה כלכלית. (לעניי עיר אחרת" - בודאי שזו מצוה גדולה!) אך יש מקום לעשיית צדקה בשטחים אחרים. במה דברים אמורים?
יש עני מבחינה בריאותית, מבחינה פיזית (הכלל: כל אחד נותן לפי יכולתו ומקבל לפי צרכו - מנסה לתת תשובה כאן).
יש עני ביכולת השליטה העצמית על יצר הרוגז, הבא לידי בטוי בתקפנות מלולית...

יש עני בזמן... בידידים... עשיית צדקה במקרים כאלה מתבטאת באורך רוח, באוזן קשבת, בסבלנות - גם כאשר הזולת "מתפוצץ" - ובנכונות לסלוח לו; בנכונות לתת שכס בשעת הצורך - בנכונות לעבוד לפעמים גם בשעות הלא נוחות, או במקום "לא נוח".

צדקה כזו - שכרה בצדה - ידוע שהתורם הוא בסופו של דבר, הנהנה העיקרי - ומי שאינו משוכנע ינסה - יתנדב לפעול בועדה לפי בחירתו, או לתפקיד - ויוכח. היכולת לעשות צדקה מסוג זה, גדלה בה במידה שאדם מצליח להשתחרר מן ההרגשה שהוא ומשפחתו הם מרכז עולמו; שהוא מצליח להעדיף את טובת הכלל על טובתו כיחיד (האחרון בודאי ינהנה מטובת הכלל).

אין זה קל לשנות גישה - במיוחד כשכל העולם הסובב אותנו מטפח את הרכושנות, כשמעריכים אדם לפי מה וכמה שיש לו מבחינה חמרית, ולא עפ"י אופיו או כשוריו. אך "מרבה נכסים מרבה דאגה" (פרקי אבות פרק ב').
זה לא שוה הנזק - וכאן הנזק הוא לא רק ליחיד, כי אם לצבור כולו.
בימי הסליחה והכפרה יש לנו אפשרות "לנקות את השטח" ולהתחיל מחדש. אנו מצווים לסלח לכל מי שנראה לנו - פגע בנו במתכוון או שלא במתכוון, ולבקש סליחה מאלה שפגענו בהם. על דף "חלק" יש סכוי שנוכל לתקן את הטעון תקון בחברה בשלוחות.

מ א ס י פ ת ח ב ר י ם

1. סוכה - שנת תשמ"ג

הוחלט להקים סוכה מתאימה לחול המועד בתפוסה של 400 מקומות בערך ולנצל ל- 2 ארוחות השבת את הסוכות הקטנות, להשלמה. הצעה זו מכוונת לשנה זו בלבד בהתחשב בקשיים שבמיקומה הזמנית של הסוכה ובעובדה שהשנה חל יום ראשון של חג בשבת כאשר כל יתר הימים יהיו בימי חול.

2. בחירת מחסנאית למחסן ילדים: הצעת המזכירות שושנה זלוטניק.
הצעות נוספות: נינה לייטנר וטובה אהרוני. כל החברות התנגדו, והאסיפה החקשה לחייב אחת מהן. הצעת המזכירות לא התקבלה.
טובה אהרוני נבחרה כמחסנאית למחסן בגדים ילדים.

3. בחירת סדרן עבודה: אברהם קאופמן נבחר לסדרן עבודה.

4. בנית מבנה לאולפן: המיקום המוצע על ידי ועדת בנין - דרומית לכל-בו - אושר.

/*/*/*/*/*/*/*/*

ב מ ס פ ר מ י ל י ם

=====

- * דן ולס יצא בדחיפות לחו"ל עקב ידיעה שהתקבלה על מחלה קשה של אביו. אנחנו מאחלים לסבא וולס החלמה מהירה ורפואה שלמה.
- * לקראת החגים הקרובים הוקם צוות שידאג לפעילות התרבותית. מרכזת הצוות שרית ז. לידה עוזרים יצחק מובסטוביץ ומוטי תורן.
- * לחיה ומוני ערמון שחזרו לקראת ראש השנה מחו"ל - ברוכים הבאים.
- * מי שתיה: מהתברואן של המועצה קבלנו הודעה שבדיקות המיים שנלקחו אצלנו היו בסדר גמור - אפשר לשחות ללא חשש.
- * שני מנועים של המשאבות בבריכת השחיה נשרפו. מטפלים בדברו בדחיפות אך אי אפשר לדעת אם הבריכה תפתח עד סוף העונה.
- * חברים המעוניינים לכרוך את "עמודים", מתבקשים להביא את החוברות למזכירות הטכנית.

ל כ ל ח י ל נ ו באשר הם שם

ש נ ה ט ו ב ה

וגמר חתימה טובה.

/*/*/*/*/*/*/*/*

וחדש
מפני
ישו
תוציאו?

